

[Udenrigsministeren.]

stor Tro til, men som for saa vidt heller ikke er noget, vi behøver i ganske særlig Grad at tale om i Dag. Men naar det ærede Medlem særlig appellerede til mig om, at man kunde faa de Allierede, og det vil i første Række sige de britiske Tropper, de britiske Besættelsesmyndigheder, til at gribe fast og skærmende ind, saa man kunde naa det, som indtil nu har vist sig meget vanskeligt at opnaa, en Stilling for Mindretallet, som det efter vor Opfattelse har Krav paa, saa beder jeg det ærede Medlem, hvis Ord naturligvis gik mig til Hjerte, om at forstaa, at jeg vil gøre alt, hvad jeg overhovedet kan, for at dette Maal kan naas. Statsministeren og jeg og den øvrige Regering har hele Tiden været fuldkommen enige om, at man maatte sondre skarpt i hele dette Forhold mellem to Spørgsmaal. Det ene var Spørgsmaalet om Grænsen og de Ønsker, man havde dør, men det vedkom ikke, at en dansk Rigsdag, en dansk Regering og det danske Folk altid vilde gøre alt, hvad der stod i deres Magt for at give Danske Syd for Grænsen saa menneskelige Livsvilkaar som overhovedet muligt. Dette er vor Politik, og denne Politik kan vi kun føle støttet og styrket af den Debat, som har fundet Sted i det høje Ting.

Ordføreren for Forespørgerne (Søren P. Larsen): Jeg tror ogsaa, det var heldigt, at Forespørgselen blev stillet, og at Udenrigsministeren og Medlemmerne her i Tinget fik Lejlighed til at udtale sig om dette Spørgsmaal. Der har jo ogsaa været livlig Deltagelse, og vi er allerede langt hen paa Aftenen. Saa meget mindre Grund var der for Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen, til at forsøge paa at snavse Motivet for vor Forespørgsel til. Jeg sagde udtrykkeligt, da jeg havde Ordet, at vi har ikke under nogen Omstændigheder tænkt os, at denne Forespørgsel skulde danne Baggrund hverken for en Tillids- eller for en Mistillidsdagsorden; det var en Forespørgsel, vi stillede til Udenrigsministeren for at faa den Orientering, vi kunde ønske. Tinget har jo ikke tidligere faaet Meddelelse om, hvad Udenrigsministeren har foretaget sig, saa det er naturligt, at Spørgsmaalet kom frem, og derfor er det uforstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen vil optræde som Mimose, der endogsaa bliver fornærmet over, at Spørgsmaalet er blevet stillet. Jeg tror, det var bedre at gaa med

i Arbejdet og se at faa en Klaring af de Problemer, der har været drøftet.

Jeg skal ikke forlænge Debatten nævneværdigt, men kun føje til, at naar den højtærede Udenrigsminister mener, det er min Opfattelse, at Udenrigsministeren ikke taler nok, saa er det en Mindelse fra gamle Dage, længe før den højtærede Udenrigsminister blev Minister, dengang han var det ærede Medlem. Det, jeg har gjort gældende, var dette, at her i Rigsdagen har vi ikke faaet nogen officiel Redegørelse fra Ministeren før i Dag, og jeg forstaa ogsaa paa Ministeren, at han har været ganske godt tilfreds med at faa Lejlighed til at besvare de Spørgsmaal, her har været stillet.

Jeg vil til allersidst sige, at jeg tror, Forespørgselen har gjort sin Nytte. Vi har faaet nogle Oplysninger, vi har vakt Interesse Landet over, den var der i Forvejen og er blevet vakt herinde for det sydslesvigske Spørgsmaal. Vi har faaet Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de Bestræbelser, der har været udfoldet i denne Regerings Tid for, at Danmark kunde yde Bistand, og mine sidste Ord skal være disse, at nu har vi drøftet Sagen her i Folketinget, nu vil vi afvente, hvordan Fremtiden vil forme sig. Danskheden dernede har nu hørt, at der ogsaa fra Folketingets Side er Villighed til at drøfte Spørgsmaalet. Forholdet er jo det, at Trykket har været stærkt voksende dernede, og efter de Meddelelser, vi underhaanden har faaet, ser det ud til, at det vil vokse yderligere i den kommende Tid. Det er derfor kun naturligt, at vi, selv om Ministeren nu har givet Oplysninger om de Informationer, der har været givet hidtil, ønsker yderligere at understrege, at det er Folketingets Vilje, ligesom det er Befolkningens Vilje, at denne Informering af de Allierede, Stormagterne, som har Besættelsen dernede, vil blive fortsat i den kommende Tid; og saa maa det være en Trøst for det Mindretal, der er dernede, at der fra dansk Side gøres alt, hvad der er muligt, til Mildnelse af Vilkaarene. Det var det, der var Hensigten med Forespørgselen, og derfor kan jeg sige, at jeg synes, den stort set er naaet.

Frede Nielsen: Det er rigtigt, at det har sin meget store Værdi, at vi drøfter dette yderst vigtige Problem, der beskæftiger Sindene hele Landet over, og denne Drøftelse her i Dag har utvivlsomt haft sin meget store Værdi og maa derfor hilses med Glæde. Jeg tvivler ikke i mindste